

Вперед

ТИЖНЕВА МАСОВА ГАЗЕТА П'ЯТНИЦЯ, 27 листопада 2020 року, № 44 (7194)

День народження – 25 листопада

Сьогодні – дощ. Нічна температура: -3°C, вдень: +6°C. Вітер північно-західний 2 м/с.

Завтра – дощ. Температура вночі: -2°C, вдень: +3°C. Вітер північно-західний 4 м/с.

У неділю – дощ. Нічна температура: -3°C, денна: +1°C. Вітер північно-західний 3 м/с.

■ Прогноз погоди на наступний тиждень читайте на 12 стор.

Газета «Вперед» живе, друкується і запрошує до співпраці!

До нас надходять запитання, «що буде з районною газетою «Вперед», оскільки Тисменицького району як адміністративної одиниці вже немає». Маємо заспокоїти усіх занепокоєних: газета діє, живе і продовжує висвітлювати життя регіону.

До речі, вона вже декілька років має статус «обласної». Більше того, із утворенням нових ОТГ вона тим більше відкрита до співпраці. На її сторінках ви можете прочитати численні новини з життя цих ОТГ. А життя, погодьтеся, цікаве!

Тож запрошуємо до партнерства, співпраці керівників новоутворених громад, організацій, установ, усіх мешканців і колишнього Тисменицького району, і великої Івано-Франківської об'єднаної громади, частиною якої стали його села.

Також заохочуємо активно передплачувати це унікальне за своєю історією, найдавніше на Прикарпатті, а водночас завжди готове до змін видання.

А ми зі свого боку докладемо максимум зусиль, щоб «Вперед» ставав ще цікавішим!

Тож – вперед!

Саме цього дня, 25 листопада 2020 року, відбулася перша сесія (точніше, перше засідання першої сесії) Івано-Франківської районної ради. До цього району, як ми вже не раз писали, входять місто Івано-Франківськ в теперішньому статусі

міської територіальної громади, територія тепер уже колишніх Богородчанського, Галицького, Рогатинського, Тлумацького і Тисменицького районів із сумарним населенням понад 560 тисяч мешканців, майже пів області. Досі на рівні держави

невідомо, які функції та повноваження матимуть новоутворені райони, якими ресурсами володітимуть і розпоряджатимуться, який матимуть штат апарату і так далі, і тому подібне...

■ Закінчення на 2 стор.

Команду сформували, але старост не обирали

Святковою й діловою водночас була перша сесія Івано-Франківської міської ради VIII демократичного скликання, що відбулася в четвер, 26 листопада. Розпочалася вона відзначенням причетних до організації місцевих виборів. Ці люди, за словами новообраного міського голови Руслана Марцінка, забезпечили вибори без проблем, «не так, як в деяких інших містах».

Перед присутніми про результати виборів до Івано-Франківської міської ради звітував голова Івано-Франківської територіально-виборчої комісії Андрій Петрик. Він назвав тих, що, згідно з результатами, увійшли до складу нової міськради, а це – 28 «свободівців», десять представників партії «Європейська солідарність» та четверо осіб від ВО «Батьківщина». До речі, на перше своє зібрання депутати прибули повним складом – усі 43 (включено з міським головою). Андрій Петрик також звітував, що кандидатами на міського голову зареєструвалися п'ять осіб. А переможець, Руслан Марцінків, отримав 67 050 голосів тобто 84,78 % від тих, хто голосував. (Загалом дільницям видано 206 тисяч 653 бюлетенів, скористалися правом вибору 79 тисяч 84 виборців).

Оголосивши, що за результатами виборів нова Івано-Франківська міськрада є повноважною, а тим самим сьоме скликання припиняє свої повноваження, голова ТВК запросив

Руслан Марцінків складає присягу

депутатів скласти присягу. Що вони й зробили, повторюючи текст за найстаршим депутатом міськради Стефаном Магасом.

А слідом за ними, тримаючи руку на Конституції України, Статуті територіальної громади та Євангелії, присягнув «вірно служити громаді та народові України» й скріпив присягу підписом міський голова Руслан Марцінків.

■ Закінчення на 2 стор.

А почалося з книжки «Серце віддаю дітям»

Цими днями у директора одного з найкращих за показниками успішності на території колишнього Тисменицького району освітнього закладу – Угринівського ліцею – ювілей. Світлана Орестівна Євгейчук очолює педагогічний колектив уже майже двадцять років. На її очах виросла не лише будівля школи, отримавши новий сучасний корпус, але й суттєво збільшило тут педагогів та учнів. Змінювався і статус закладу: із середньої школи в навчально-виховний комплекс, а нещодавно – у ліцей. Про його розвиток, а водночас про шлях від вчителя до директора Світлани Орестівни наша з нею сьогоднішня розмова.

– Сама я уродженка Угринова, але починала свою працю не тут. Після закінчення нині Прикарпатського університету, а тоді – педінституту, здобувши спеціальність вчителя історії, за направленням у 1988 році поїхала на Рівненщину. Мої перші три роки роботи минули в школі села Вири Сарнинського району. Школа виявилася доволі великою, хоч і дев'ятирічною, – там уже тоді навчалось до пів тисячі дітей. Мені пощастило з ди-

ректором. Ця жінка, родом із Львівської області, була дуже добрим педагогом і адміністратором, надзвичайно відповідальна, ретельна і водночас вимоглива як керівник. У неї все було впорядковано. І вона мені цим дуже подобалась. Такий я мала перший у вчительській практиці приклад директорства. А дисциплінованість та справедлива вимогливість мені близькі й донині.

■ Закінчення на 6 стор.

Вперед

– понад пів століття з читачами

Передплатна вартість:

1 місяць – 23 грн;
3 місяці – 69 грн;
6 місяців – 138 грн;
12 місяців – 276 грн

Вартість оформлення передплати:

1 міс. – 4 грн 00 коп;
2-3 міс. – 9 грн 00 коп;
4-6 міс. – 11 грн 00 коп;
7-12 міс. – 16 грн 80 коп.

Передплатний індекс 61752

День народження – 25 листопада

■ Закінчення. Поч. на 1 стор.

Відкритим залишається питання, чи існуватимуть взагалі райони. Бо погодьтеся, є велика різниця між Верховинським районом на 30 тисяч гуцулів і Франківським на півмільйона людности. Ремарка з минулого: окупанти-совіти ділили мапу Галичини 20 років з «гаком», поки не сформувався більш-менш зрозумілий і прийнятний адміністративний. Але не будемо далі гадати...

Є ще один епохальний момент: з цього дня, 25 листопада 2020 року припиняють існування не лише районні ради попереднього скликання, але й названі вище райони як одиниці адміністративно-територіального поділу. Отже, для історії: Івано-Франківський район утворений 8 грудня 1966 року, перейменований у Тисменицький 11 березня 1982 року; з 25 листопада 2020 року територія району входить до новоствореного Івано-Франківського району. Якщо

праці. Люди, які живуть на території Прикарпаття, надали вам свої голоси. Вони повірили у вас. Хотілося б, аби довіра людей була завжди з

Благословення владики

вами. Нехай вам у цьому допомагає Бог. Ми, духовні особи, надаємо вам свою підтримку. Але перед вами стоїть велика праця. Нехай вас благословляє Господь», – побажав митрополит Володимир Війтишин.

Василь Попович, голова ради

Лідія Чекайло, заступник голови

хочете, то нарік можна відзначити 55-річчя...

Далі щодо перебігу засідання першої сесії. Відповідно до чинного законодавства першу сесію відкриває голова відповідної територіальної виборчої комісії. Отже, голова ТВК Ганна Комуницька оголосила, що на першому засіданні присутні 52 з 54 депутатів, тому сесія правомірна, яка розпочалася із виконання Державного Гімну України та молитви. Опісля представники духовенства благословили обранців.

«Хочемо побажати вам Божого благословення та опіки у вашій

Г. Комуницька навела головні дані результатів голосування, нагадала, що в районну раду пройшли шість політичних партій: «Свобода» (20 мандатів), «Європейська Солідарність» (12 мандатів), «Батьківщина» (7 мандатів), «За майбутнє» (5 мандатів), «Платформа громад» (5 мандатів), «Слуга народу» (5 мандатів). Після цього новообрані депутати прийняли присягу. Таким чином, районна ТВК завершила свою роботу.

У порядку денному першої сесії десять питань. Не торкаючись протокольних процедурних дій на-

голосимо, що головне – то вибори голови і заступника голови ради. Як представник найбільшої депутатської групи депутатів від «Свободи» ямничанин Ігор Дейчаківський вніс кандидатуру свого однопартійця, уродженця й мешканця Драгомирчан 36-річного Василя Поповича, котрий уже двічі (в 2010 -2020 рр.) був депутатом обласної ради від «Свободи», координатором акцій Революції Гідності в Івано-Франківську. У таємному голосуванні брали участь всі 52 присутні депутати, і за Василя Поповича на посаду голови Івано-Франківської районної ради, як встановила лічильна комісія, проголосували 44 депутати, а решту 8 бюлетенів оголосили недійсними – через неможливість з'ясувати волевиявлення. Новообраний голова подякував за волевиявлення колег, а ті вітали його оплесками.

На посаду свого заступника Василь Попович вніс кандидатуру Лідії Чекайло з партії «Батьківщина». За її призначення на посаду заступника голови Івано-Франківської районної ради віддали свої голоси 39 депутатів. 11 обранців не підтримали кандидатуру Лідії Чекайло, один бюлетень – недійсний. Новообрана заступник наразі маловідома загалу.

Останнє рішення, яке прийняли під час засідання 25 листопада – про місце розміщення районної ради. Тимчасово юридична адреса Івано-Франківської районної ради визначена в місті Івано-Франківську на площі Міцкевича, 4. Це терміново необхідно для набуття радою правомочних повноважень. А тим часом новообраною голові необхідно облаштувати масу організаційних питань – правонаступництва п'яти районних рад, трудові відносини (звільнення) працівників тих рад, інших малоприємних дій. Поки тривало засідання усі шість депутатських групи оголосили про створення фракцій. На наступному засіданні мають сформувати постійні депутатські комісії та президію ради, куди якраз входить голова фракцій і комісії.

Ще одна ремарка: з 54 депутатів цієї райради принаймні 15 – то мешканці вчорашнього Тисменицького району, включно, до речі, з головою.

Володимир ЗАНИК

Команду сформували, але старост не обирали

■ Закінчення. Поч. на 1 стор.

Голову й депутатів благословило греко-католицьке, римо-католицьке й православне духовенство. Так, архієпископ і митрополит Івано-Франківський УГКЦ Володимир Війтишин побажав Русланові Марцінківу «Соломонової мудрості», щоб вдавалося об'єднувати місцеву владу для плідної співпраці на користь громаді. Далі лунали привітальні слова, зокрема народної депутатки від округу Оксани Савчук, яка зауважила, що Івано-Франківськ «уже є містом, куди приїжджають, щоб переїняти досвід».

На сесії відбулося голосування за секретаря Івано-Франківської міськради – ним, як і в попередньому скликанні, став Віктор Синешишин.

Міський голова оголосив про створення виконавчого органу Івано-Франківської міської територіальної громади. При цьому зауважив, що утворюється «особливий виконавчий комітет», адже до нової міської територіальної громади приєдналися 18 сіл (їх старости повинні

Міського центру соціальних служб сім'ї, дітей та молоді. Міський голова визначив як першочергові завдання Олександра Левицького «завершити об'єднання ОТГ в медичній сфері», знайти краще приміщення для Центру соціальних служб і, «звичайно ж, питання ковіду».

Продовжить працю в міській владі також Руслан Гайда, який займатиметься управліннями з питань економічного розвитку, екології, переходу на автономне опалення, управлінням з питань надзвичайних ситуацій, мобілізаційно-оборонної роботи та діяльності правоохоронних органів. Міський голова зазначив, що одним з найважливіших і дуже масштабних питань перспективи є поступовий перехід мешканців на автономне опалення.

Михайло Смушак зайняв посаду заступника міського голови – директора департаменту інфраструктури, житлової та комунальної політики, управління транспорту та зв'язку і фактично теж займатиметься сферою, яку курував у недавньому минулому.

увійти до виконкому). Руслан Марцінків повідомив, що старости цих сіл обиратися на першій сесії ще не будуть – з цього питання тривають консультації. Він також запропонував заступників і голів відповідних департаментів.

Першим заступником міського голови стала Вікторія Сусаніна (раніше – заступник міського голови). У її віданні знаходяться фінансове управління, управління капітального будівництва, управління з питань архітектурно-будівельного контролю, архітектура, дизайн, містобудування, управління праці. А як найважливіші її завдання на найближчу перспективу міський голова назвав «прозорий бюджет, новий генплан МТГ, добудову моста, садочків, шкіл».

Заступником міського голови і керівником нового департаменту – стратегічного розвитку, цифрових трансформацій, роботи зі ЗМІ, комунікацій з мешканцями, а також департаментів освіти та науки; культури; відділу бухгалтерського обліку і звітності стала Вікторія Дротянко, колишній керівник патронатної служби міськвиконкому. Перед нею, за словами Р. Марцінків, стоять завдання, пов'язані зі «Стратегією міста 2030» та Програмою «Бюджету участі».

Олександр Левицький, співпрацю з яким і в минулому Р. Марцінків назвав плідною, став заступником із питань служб у справах дітей, керівником управління охорони здоров'я, департаментів молодіжної політики, соціальної політики, керівником

Міський голова узяв у заступники і нашого крайянина, братківчанина, недавно звільненого з посади голови облдержадміністрації, Віталія Федоріва. У його віданні – координація роботи ОТГ, тобто співпраця із селами, що приєдналися до Івано-Франківської громади, у наступних сферах: «дороги, транспорт, освітня та спортивна інфраструктури, призначення компетентних старост». Отож міський голова не пропустив нагоди запросити до своєї команди досвідченого клерка, компетентність якого здалася непотрібною керівництву нашої держави.

Департамент благоустрою очолить заступник міського голови Тарас Полатайко, департамент комунальних ресурсів – Микола Вітенко. Департаментом інвестиційної політики, проєктів, міжнародних зв'язків, туризму та промоцій міста керуватиме заступник міського голови і недавній конкурент Руслана Марцінків на місцевих виборах, представник «Європейської солідарності» Петро Шкутяк.

А керуючим справами виконавчого комітету залишається Ігор Шевчук. У його компетенції центри надання адмінпослуг, відділи звернення громадян, кадрів, управління реєстраційних процедур та інше.

Отож, сформувавши команду заступників, новообраний голова приступив до праці. А перша сесія нового скликання завершила роботу до наступного засідання.

Вероніка ЗАНИК

На задньому плані Михайло Магун

Вікторія Дротянко

Світлана Весна

Ігор Дейчаківський

Віра Вацеба

Наталія Винник

Галина Бринзей

Ігор Федорішин

ЦВК підбила підсумки місцевих виборів: перемогли «Слуга народу» Зеленського і «Батьківщина» Тимошенко

25-го жовтня по всій Україні відбулися місцеві вибори. Люди обирали представників органів влади на місцях та міських голів. Одразу ж після перших даних екзит-полів більшість політичних партій намагалися перетягнути ковдру на себе та поспішно стверджували про отриману ними першість на цих виборах. Опираючись на попередні дані, окремі політичні сили маніпулювали з екранів телебачення, маючи на меті переконати всіх навколо у своїй перемозі.

Утім, реальність виявилася інакшою, а офіційні цифри, що їх 18 листопада оприлюднила Центральна виборча комісія, дали точно зрозуміти, які політичні команди отримали найбільшу підтримку від людей. Так, за підсумками обробки відомостей про результати виборів у 1517 місцевих радах, найбільшу кількість мандатів отримали «Слуга народу» Зеленського та «Батьківщина» Тимошенко. 17,59% мандатів отримали представники президентської партії, а висуванці «Батьківщини» на другому місці – вони отримали 12,39%.

Враховуючи ці дані, вимальовується чітка картина – перемогу на місцевих виборах отримали партія президента та партія Юлії Тимошенко. Також цей показник є ще й свідченням того, що «Батьківщина» здобула першість на місцевих виборах серед позапартійних партій.

Коментуючи оприлюднені ЦВК результати виборів, політолог Олег Саакян наголосив, що «перше місце «Батьківщини» Юлії Тимошенко серед опозиційних сил і рівнорозподілена підтримка по країні – це хороший заділ на новий електоральний цикл. Особливо, якщо буде приділено значно більше уваги роботі з виборцями у містах».

Дійсно, чітка та незмінна позиція команди Тимошенко у питаннях, які вирішують майбутнє України, відстоювання інтересів людей, професійність та досвід кандидатів на всіх

рівнях, представництва партії по всій країні – це ті показники впевненості у завтрашньому дні, які сьогодні так потрібні людям і в найменших селах, і в найбільших містах.

«Партійна машина «Батьківщини» підтвердила свою ефективність на виборах, тож тим, хто в чергове списував Тимошенко, на Турівській залюбки випишуть персонального облизня», – зауважив Олег Саакян, зважаючи на отримані командою Юлії Тимошенко результати.

Водночас політичний експерт Андрій Золотарьов в інтерв'ю

UKRLIFE.TV, обговорюючи місцеві вибори 25-го жовтня, зауважив, що «Батьківщина» показала гарний результат як команда, яка орієнтувалася на конкретні потреби людей і не спекулювала на питаннях, що розколюють країну.

Він наголосив, що «Батьківщина» – єдина структурована політична партія, яка має реальне представництво від Луганська до Закарпаття.

Сьогодні результати місцевих виборів доводять і те, що команда Юлії Тимошенко випередила інші позапартійні партії і продовжує бути лі-

дером опозиції. Відсоток мандатів 12,39% у місцевих радах, який став переможним для команди Тимошенко, дає людям надію бути почутими й не дозволяти ані центру, ані владі на місцях ухвалювати рішення, які розколюють суспільство та суперечать інтересам і безпеці країни.

«Батьківщина» Юлії Тимошенко завжди відстоювала позицію людей, а результати місцевих виборів стануть можливістю роботи це з іще більшою ефективністю. Адаже на місця прийшли справжні професіонали своєї справи, які, дотримуючись ідеології партії, на перше місце ставлять інтереси людей та країни. Результат команди Тимошенко на місцевих виборах – це ще й показник того, що питання, які турбують суспільство, їх невідкладне вирішення завжди повинні бути в пріоритеті як для політиків місцевого рівня, так і для центральної влади.

Крім того, результати місцевих виборів та підтримка, яку здобула «Батьківщина», за словами політичного експерта Андрія Золотарьова, є найкращою соціологією, і в майбутньому теперішні результати стануть для партії вагомим внеском на виборах до Верховної Ради. Експерт переконаний – ці дані дозволяють команді Тимошенко розраховувати на один з перших результатів під час майбутньої парламентської кампанії.

Володимир КОВАЛЬ

«Контінентал Фармерз Груп» впроваджує нову систему внесення міндобрив на своїх полях

У своїй роботі «Контінентал Фармерз Груп» особливу увагу звертає на дбайливе ставлення до земель, відновлення структури ґрунту та збереження його родючості, тому при виборі технології завжди враховує ці фактори як пріоритетні. Так, на полях Компанії паралельно зі жнивами триває підготовка ґрунту під врожай наступного року. Агрохолдинг вперше випробує нову для себе технологію – внесення добрив за допомогою культиваторів. Завдяки такому локальному внесенню в

«Контінентал» планують не лише заощадити до 20% добрив, а й збільшити ефективність від їх використання на 20–30%.

В Агрохолдингу вже завершили внесення добрив таким способом на полях, відведених під озимий ріпак, триває внесення добрив під соняшник та кукурудзу. На відміну від розкидного способу, де добрива залишаються у верхньому сухому або частково зволоженому (в залежності від погоди) шарі ґрунту, при локальному підживленні, фосфорні

та калійні добрива вносять на глибину 20 сантиметрів. Там завжди є продуктивна волога, яка забезпечує рослинам доступ до корисних речовин.

У «Контінентал Фармерз Груп» зазначають, що внесення добрив углиб ґрунту за допомогою культиваторів стимулюватиме кращий ріст кореневої системи. Адаже саме її розвиток впливає на ефективність засвоєння елементів живлення і води. Рослини з добре розвиненим коренем більш стійкі до посухи, перепадів температури та інших зовнішніх чинників. Це – один із факторів, який забезпечить приріст врожаю в майбутньому. Аграрії виділяють ще одну перевагу локального методу – обробітку ґрунту та внесення добрив здійснюється за один прохід. Відповідно, земля менше ущільнюється.

Надія ШТОКАЛО

Від округу № 3 – четверо депутатів

Як ми вже писали раніше, до Івано-Франківської обласної ради восьмого скликання обрано 14 депутатів від Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», і серед них наш земляк, уродженець і житель села Чорнолізці Василь Гладун, котрий тиждень тому висловив вдячність усім виборцям, котрі своїми голосами підтримали його кандидатуру. Загалом за В. Гладуна на виборчому окрузі № 3 проголосували 2451 виборці. Це другий результат серед кандидатів від «Батьківщини».

З однопартійців Гладуна більше голосів набрав лише Олександр Левицький у виборчому окрузі № 8 (донедавна Коломийський район і місто Коломия) – 4151 голос. Власне, у восьмому окрузі «Батьківщина» має найкращий результат – 10575 голосів, в окрузі № 3 – 9622 голосів, в/о № 9 (Городенка, Снятин) – 9112 голосів, в/о № 6 (Долина, Рожнятів) – 8854.

З територіального списку «Батьківщини» в третьому виборчому округу слідом за В. Гладуном до обласної ради напряму пройшов також Любомир Слободян (1628 голосів). А за розподілом мандатів з єдиного виборчого списку обласної організації «Батьківщини» депутатами стали ще двоє кандидатів, які йшли на виборах у територіальному списку третього округу: це заступник голови обласної партійної організації Наталія Кава та Ярослав Гоголь з Богородчан, котра до президентства Порошенка була головою Богородчанської РДА. Отже, маємо четверо депутатів з територіального списку «Батьківщини», і маємо надію, вони допоможуть Василеві Гладуну в підтримці розвитку малої батьківщини.

Варто зазначити, що 86 відсотків (2109 з 2451) голосів на користь Василя Гладуна віддали земляки з

найближчих населених пунктів, які об'єднуються зараз у Тисменицькій міській територіальній громаді. Для зручності сприйняття подаємо інформацію в формі простої таблиці.

м. Тисмениця (разом по 6 дільниць)	282
260737 с. Вільшаниця	68
260744 с. Клубівці	28
260748 с. Липівка	50
260751 с. Марківці	63
260752 с. Одаї	43
260753 с. Милування	28
260754 с. Нові Кривотули	163
260755 с. Терновиця	17
260762 с. Пшеничники	187
260765 с. Рошнів	79
260767 с. Слобідка	158
260768 с. Старі Кривотули	314
260769 с. Красилівка	107
260778 с. Хом'яківка	15
260781 с. Чорнолізці	507
ВСЬОГО	2109

У розмові з нашим журналістом В. Гладун висловив чи то подив, чи розчарування в тому, що в кількох селах, від яких він був депутатом обласної ради попереднього скликання та суттєво доклався до вирішення ряду проблем, отримав незадоволення низьку підтримку...

Підготував
Володимир ЗАНИК

Роман Федорів: «Я мусив написати цей роман»

Першого грудня виповнюється 90 років з дня народження Романа Михайловича Федорів (01.12.1930, Братківці – 14.03.2001, Львів), визначного українського прозаїка, лауреата Шевченківської премії (1995 рік) за роман «Єрусалим на горах», видавця, редактора журналу «Дзвін» (1968 – 2001 рр.) У далекому вже 2003 році Тисменицька районна рада заснувала Премію імені Романа Федорів, якою відзначено кілька десятків літераторів, митців, художніх колективів. У розумінні засновників то був і спосіб увічнити пам'ять відомого земляка.

16 вересня 1995 році, через пів року після того, як Р. Федорів отримав найвищу Українську державну премію ім. Т. Г. Шевченка, в газеті «Вперед» вийшло інтерв'ю з 65-річним письменником. Нам видається, що це інтерв'ю і зараз цікаве та натхненне – про його рідні Братківці, про те, звідки черпав письменник свої образи та сюжети. Здається, наче не минуло чверті віку відтоді...

«Завтра у Братківцях творчий вечір відомого письменника, лауреата Державної премії України імені Т. Г. Шевченка, Романа Федорів. Цей вечір започатковує серію зустрічей письменника з жителями Тисмениччини, яка зовсім не випадково відкривається у Братківцях – на тій землі, що народила і зростила його, звідки починається для Романа Михайловича батьківщина. Зрештою, про все це не скаже ніхто краще, ніж сам письменник. Днями наш кореспондент завітав до приватної оселі Федорівих у Братківцях, де все налаштовує на якийсь особливий, піднесений настрій, і сидючи за столом, де народжувалися сторінки багатьох повістей і романів, записав це інтерв'ю.

– Пане Романе, Ви приїхали в рідне село на відпочинок. Чим для Вас є Братківці?

– Ви знаєте, я тут ніколи не почував себе гостем. Ось уже майже тридцять років, як я мандрую світами, але де б не був – в Америці, Сінгапурі, Індонезії, не кажучи вже про Європу і те, що називається СНД, – відчував, що мені не цікаво, що моя батьківщина тут.

Я, між іншим, починав свою кар'єру журналістом тисменицької районної газети «Нове життя». Дуже важко було кудись влаштуватися, але тодішній редактор «Прикарпатської правди» Ігор Сербін посприяв, щоб мене прийняли кореспондентом районки. То була дуже цікава робота – в редакції практично ніхто

тата якусь книжку. Через кілька днів повертав і просив подарувати, люди, як правило, погоджувалися. Які то були книжки! Видання «Червоної калини», Івана Тиктора, там були і перші видання творів Франка, Грушевського, енциклопедії, релігійна, політична література. Ті братківцевські університети дали мені дуже багато.

Вже працюючи в республіканській пре-

свіча не використовувалась... Повість розповідає про події XIV століття в Галицькій землі. Через гріх Єлени був згнаний весь князівський рід, що врешті привело до падіння Галицької держави.

І вся наша історія така – ми покутуємо гріхи предків, через те й шлях до нашої державності був такий складний. Мусимо ствердити свою державність, бо інакше всі будемо

Портрет Р. Федорів роботи світлої пам'яті Богдана Мохняка. З цього фото виготовлено портрет на медалі лауреата премії ім. Федорів

сі, я багато мандрував, маю з того часу величезний архів – маса записів, спогадів... Але як письменник майже не користувався тим архівом. Бо практично з кожної братківцевської долі можна писати роман. Тут було все – і трагедія, і мужність, і ницість. Багато моїх образів у трилогії «Кам'яне поле» списані з братківчан.

Пам'ятаю, як моя сестра (батько якийсь обділив її маєтком) вперто не хотіла йти в колгосп. Одного дня її забрали до канцелярії. Прийшла звіти з розплученими пальцями – припирали в дверях, аби написала заяву. Прийшла вимордована і каже: «А к... мама, таки не піду в колгосп!» Пішла. Але яка стійкість, який темперамент... Знаю тут кожен куточок, кожне урочище. От, скажімо, «Рудки» – років чотириса тому тут плавил залізо з болотної руди. Коли на тому місці копали якийсь котлован, знайшли горно, потім проводились розкопки. Пишучи «Отчий світильник», я досліджував, як добували з болота залізо – сушили ту глину, потім розбивали, засипали в горно, обпалювали і добували металеві злитки.

І такі спостереження я потім використовував у своїх творах. Зараз, може, писав би щось по-іншому, певно, переписав би «Жорна», але там правда. От у мене в кабінеті камінь від жорен. Це мої жорна, хоч не знаю, скільки їм років. Рід Федорівих згадується в Братківцях серед інших вісімнадцяти ще з середини XVII століття – це ж яке глибоке коріння... Я, може, ще й винен перед Братківцями за те, що не написав про село. Недавно в журналі «Київ» надрукована моя повість «Чорна свіча від Єлени». Вона майже повністю побудована на братківцевському матеріалі. Мій батько виливав для церкви свічі – їх робили десь із метр висотою. За давньою традицією таку свічу запалювали в хаті, де хтось помер. І от батько щороку виливав одну чорну свічу – з сажі, лою. То був символ – поганьблена свіча призначалася для того, хто мав на душі якийсь страшний неспокутуваний гріх. Звичайно, така

або в землі, або освоювати Сибір.

– У березні Ви стали лауреатом Шевченківської премії. Отож, чим став у Вашій творчості роман «Єрусалим на горах»?

– Попри всі негаразди і біди, які довелося пережити, я щасливий чоловік. Але якраз з тим лауреатством мені не щастило...

Ще кілька десятків років тому на Шевченківську премію висувалася моя повість про Олександра Довбушу «Жбан вина». Написав її буквально одним махом, за 10 місяців. Твір побудований на основі народних переказів про славетного опришка. Але критики чомусь порахували, що це фольклорний матеріал. Премію не дали. Потім на цю ж відзнаку претендувала історична книжка «Отчий світильник», над якою я працював уже 10 років. Але знаєте, як тоді було – премію давав ЦК. Знайшлися люди, які шепнули кому треба, що от Федорів прославляє Галич, а не Київ чи Суздаль (події твору розгортаються в XII столітті). А найбільшу крамолу побачили в тому, що я змалював епізоди руйнування Києва Андрієм Боголюбським. Звісно – в лауреатстві відмовили.

І от, коли, втретє, запропонували на найвищу державну відзнаку роман «Єрусалим на горах», я довго відмовлявся висуватися, чомусь був переконаний, що ця книга також не відповідає потребам наших урядовців. Але мене таки переконали, і, на превелике здивування, премію було присуджено майже одногосно.

Знаєте, я мусив написати цей роман. Працював над ним п'ять років, уже без тої дурної самоцензури, і коли закінчив – перехрестився. Ця книга сповідальна. Мені хотілося показати долю свого народу через страждання художника, митця.

Письменник, чи художник, частково, певно, і журналіст – це як натягнута струна, що відгукується, бринить у відповідь на все, що торкається до неї.

У 70-80-х роках від тоталітаризму найбільше постраждала творча інтелігенція. Інтелігенцію нагинали, як тільки могли – і люди горбатили... Герой мого роману – художник-

реставратор, професор. Він вряди-годи виставляв свої твори, був на виду, здобув певне становище, живе у достатку – звичайний, цілком нормальний чоловік.

Одного разу його запросили до старенької сільської церкви, в якій з-під штукатурки показався фрагмент фрески. І от, працюючи над відновленням цієї ікони, відкриваючи сантиметр за сантиметром стародавню фреску, чоловік змінюється – він переймається болем за рідну землю, перед ним розкриваються людські долі, він сам переосмислює своє життя.

Прообразом місця події стала старенька церква в селі Черче на Рогатинщині, багато образів списано з реальних людей. Тут немає нічого вигаданого, а лише переосмислене, переболене і художньо оформлене.

Роман закінчується сумним акордом – похороном молодого вчителя, поета, який був охоронцем тої фрески, не зломився під тиском, і якого, подібно до того, як сталося з Володимиром Івасюком, вороги повісили. Але таким чином я намагався змалювати прагнення дійти до вершини, до символу, який називається Єрусалим.

«Єрусалим на горах» – то для мене справді етап, перелом, коли нарешті зміг зробити те, що хотів, сказати те, що боліло, хоча багато чого сказав і до того. Може, я міг би переписати книжку по-іншому, але переконаний, що такої книжки ніхто не напише, бо все, відтворене там, треба було пережити, пронести через власне серце, власну душу.

– Над чим працюєте нині і які у Вас творчі плани?

– Коли у 1977 році я закінчив «Отчий світильник», то задумав написати трилогію «Лисиці брешуть на щити», першою частиною якої і був «Отчий світильник». Одразу сів писати другу частину. І от, в «Молоді України» одна моя колега, за якою ходила слава існовидиці, а то й відьми, сказала мені: «Знаєш, Романку, таке в мене враження, що як ти закінчиш цю трилогію, то помреш». І такий мене взяв забобон, що закинув ту роботу. То, певно, й добре, бо зараз історична белетристика змінилася. Ото, у сучні я закінчив другу частину цієї трилогії «Чудо святого Георгія о Змії», – про події XII-XIII століття. Повість з'явиться в 5-6 числах «Дзвону».

Зараз пишу роман «Гріхи непокаянні» – книжка про сучасність, хочу заглибитись в людські душі, показати їх радості і трагедії. Буде там і розділ, присвячений Братківцям.

– Ви – редактор «Дзвону». Як ся чує журналу?

– Я, певно, ніколи не мав стільки роботи, як зараз. Штат довелось скоротити з 20 чоловік до семи. Це просто ганебно, що у нас таке становище з літературними виданнями. У всьому світі товсті журнали є елітарними, мають невеликі тиражі і утримуються державою, бо вона дбає про еліту. Слава Богу, цього року мені вдалося вибити гроші на «Дзвін» у Львівській держадміністрації, добре, що там є розумні люди. Але дуже прикро, що журнали вмирають. Були добрі видання у Житомирі, Луцьку – їх вже нема. Дуже погано, що вже рік не виходить «Перевал», що немає «Четверу». А тут, в Івано-Франківську, за останні роки виникла прекрасна когорта молодих літераторів.

Ще у 1990 році я відновив видавництво «Червона калина» та журнал «Літопис Червоної калини». Редактором там моя дочка, і фактично втрюх – включаючи мене та одного художника – ми ведемо це господарство. У видавництві вийшло 40 книг, «Літопис...» виходить раз у квартал.

Я вірю, що наша держава колись повернеться обличчям до літератури, і Президент скаже, що національна ідея спрацювала. Але це буде, якщо стукатися весь час до душі і сердець людських.

Розмовляв Володимир ЗАНИК

Перше видання роману «Єрусалим на горах» (Львів, Червона калина, 1993 р.)

не вмів писати, і я робив майже цілу газету (вона тоді виходила на одному листку). І як майбутній письменник здобув добру школу – їздив по селах, бачив людські долі, хоча, звичайно, писати мусив те, що вимагалось.

Втім, зараз я добре усвідомлюю, що талант письменника в мені розбудило навіть не це. В Братківцях мого тата називали Поліним, він першим збудував хату в цьому кінці села. Земля, на якій стоїть і моя хата (я почав будувати її у 1968 році, на місці батьківської) – це земля трагедії всього мого роду. Звідси були вивезені сім'ї двох моїх братів і сестри. Тут загинули троє моїх родичів. І не університети дали мені поштовх до того, щоб стати письменником. Знаєте, уже в 10 років я мав велику й унікальну бібліотеку. Ходив до сусідів, хата від хати, просив, щоб дали почи-

Велика втрата для культури Прикарпаття

23 листопада, відійшов до Вічності український хоровий диригент і педагог, народний артист України Петро Князевич

«Сумна звістка прийшла у нашу гуцульську родину, — написали днями учасники відомого прикарпатського ансамблю «Гуцулія» на своїй фейсбуксторінці. — Помер народний артист України, генеральний директор, художній керівник Національного академічного ансамблю пісні і танцю «Гуцулія», хоровий диригент і педагог, Людина з великої букви Князевич Петро Михайлович. Неймовірний сум огортає наші серця».

А професорка Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, колега за фахом, диригентка Ганна Карась відгукнулася на це такими словами: «Відданий українській музичній культурі і народній пісні, він з відкритим серцем йшов до людей, несучи красу і високе мистецтво! Пам'ятатимемо його усміхненим і добрим! Спочивайте з Богом, пане Петре! Вічна пам'ять! Співчуваю родині і колективу, які осиротіли».

Без сумніву, культура Прикарпаття зазнала великої втрати. Наш крайнин, уродженець с. Терновиця, робив її ще багатшою, популяризував не лише на рідній землі, а й у світах.

Петро Михайлович Князевич народився 18 листопада 1949 р. у селі Терновиця тоді Тлумачького району.

1968-1972 — навчання в Івано-Франківському музичному училищі імені Дениса Січинського, яке закінчив з відзнакою, отримавши спеціальність «Диригент хору».

1978 — закінчив музично-педагогічний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту.

1972 року почав працювати в Гуцульському ансамблі пісні і танцю при Івано-Франківській філармонії (нині — Івано-Франківський національний академічний Гуцульський ансамбль пісні і танцю «Гуцулія»). 1989 року призначений його художнім керівником. З 2009 року — генеральний директор, художній керівник ансамблю.

З 1989 року викладав у Прикарпатському університеті імені Василя Стефаника, з 2002 — професор кафедри хорового диригування.

З 1990 року також викладав в Теологічній академії (Івано-Фран-

ківськ), з 2000 — професор кафедри духовного співу.

Гастролював у Великій Британії, Італії, Німеччині, Польщі, Румунії, Угорщині.

Здійснював музичне оформлення вокально-хореографічних композицій, обробку народних пісень.

Серед його обробок композицій: «Гуцульське весілля», «Святкова гуцулка», «Свято на полонині», «Ой піду я межі гори», «Покутська маланка». Здійснив обробки народних пісень: «Вербовая дощечка», «Коломийки мої любі», «Господь Бог Предвічний», «Бог ся рождає», «Радість ся являє».

Як зазначили на сайті Івано-Франківської архієпархії УГКЦ, «для нас усіх він був глибоким вчителем любові до музичного мистецтва, в якому завжди старався прославляти Господа».

Поховали маестро на кладовищі в його рідному селі Терновиця.

Між патріотами в новій облраді пробігла чорна кішка

Ну, ось місцеві вибори й позаду. Прикарпатські виборці, які не злякалися ковіду і повірили, як завжди, щедрим передвиборчим обіцянкам, пішли на виборчі дільниці й обрали нову місцеву владу. Щоправда, участь у голосуванні взяла навіть не половина, а лише трохи більше за 40% дорослого населення. І тепер новообрані таким чином представницькі органи місцевого самоврядування розпочинають свою діяльність. Будемо сподіватися не лише бурхливу, а й результативну.

Першою в області, як і належить, приступила до роботи обласна рада вже VIII демократичного скликання. Минулої п'ятниці, 20 листопада, відбулося її перше сесійне засідання, яке засвідчило, що просто не буде. Змінилася не тільки адміністративно-територіальна карта краю внаслідок децентралізації. Змінилася і політична мапа в результаті виборів, згідно з якою, явного переможця немає — треба домовлятися.

Як і минулої каденції, в облраду обрано 84 депутати від шести партій. Але зі «старих» політсил лишилися

Але, коли Сич запропонував на посади свого першого заступника і заступника Василя Гладія від «Батьківщини» та Миколу Палійчука від партії «За майбутнє», компроміс дав тріщину. Нагадаємо, що в попередній облраді Гладій був першим заступником голови, а Палійчук керував фракцією «УКРОП» і очолював бюджетну комісію. Кандидатура останнього, власне, й спричинила демарш депутатів від «Європейської солідарності», — у перерві вони покинули сесійний зал і не повернулися голосувати.

тільки три, хоча якщо брати з, так би мовити, ребрендингом «УКРОПу» — то чотири. Змінилося й чисельне представництво партій. Так, якщо БПП «Солідарність» у 2015 році здобула 23 мандати, то цього року «Європейська солідарність» — тільки 17. Якщо «Батьківщина» мала 18 депутатів, то тепер — 14. Дещо збільшила свою присутність «Свобода» — з 16 до 18 обранців. А ось новий політпроект «За майбутнє», що по суті прийшов на заміну «УКРОПу», провів аж 16 представників проти колишніх 12 «укропівських». До облради не потрапили «Самопоміч» та «Воля», що мали відповідно вісім і сім депутатів. Натомість нова партія «Платформа громад» під орудою экс-голови ОДА

Тим часом, обидвох кандидатів підтримали по 64 депутати з 66, що взяли участь у таємному голосуванні. А ось фракція «Європейської солідарності» після кількадечних роздумів у вівторок заявила про перехід в опозицію через те, що «деякі політичні сили, які позиціонують себе як патріотичні, готові знехтувати вибором прикарпатців і створити більшість з партією «За майбутнє», за якою стоїть одіозний проросійський олігарх Ігор Коломойський».

Вважається, що виборці нашої області в більшості своїй патріоти. Але фактично кожний п'ятий на цюгорічних виборах проголосував за маловідомий новоспечений політпроект «одіозного проросійського

Вічна пам'ять!

Після важкої хвороби відійшов у потойбіччя **Степан Васильович Долик** (19 лютого 1953 р. — 20 листопада 2020 р.), котрий десятиліттями займався організацією та проведенням у Тисменицькому районі змагань з ігрових видів спорту, передовсім, волейболу та футболу. Працюючи на відомому колісному заводі «Автоливш», і на виробництві, і в профспілковому комітеті заводу, С. Долик майже весь вільний час віддавав сільському спорту, зокрема, як футбольний суддя. У 1995 — 2000 роках він був головою Тисменицької районної федерації футболу, а одночасно в 1995 році Степана Васильовича обрали головою районної ради Фізкультурно-спортивного товариства (ФСТ) «Колос».

Упродовж цих десятиліть С. Долик був постійним дописувачем газети «Вперед», подаючи не лише дані про змагання, а й огляди турнірів, порушуючи питання спортивної поведінки, суддівства тощо. Незаперечним його досягненням останнього десятиліття стало відновлення районних змагань з волейболу, не лише першості району, а й кількох турнірів.

Перед пам'яттю покійного схиляють голови представники спортивної громадськості, спортивних товариств. Сумують і висловлюють співчуття родині представники районної організації Української спілки ветеранів Афганістану на чолі з Дмитром Сатуром, учасники

волейбольного клубу села Старі Кривотули, колишні колеги по роботі, редакція газети «Вперед».

Хай земля вам буде пухом, Степане Васильовичу

Педагогічний, технічний, учнівський колектив Пшеничківського НВК висловлює глибокий сум з приводу непоправної втрати — смерті технічної працівниці Пшеничківської школи

Марії Василівни Лугової.

Ми усі щиро співчуємо рідним та близьким Марії Василівни. Хай земля їй буде пухом! Вічна і світла пам'ять!

Назва політичної партії, місцева організація якої висунула кандидатів у депутати	Кількість обраних депутатів	Відсоток від загального складу ради
політична партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода»	18	21.43
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «ЄВРОПЕЙСЬКА СОЛІДАРНІСТЬ»	17	20.24
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «ЗА МАЙБУТНЄ»	16	19.05
політична партія Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»	14	16.67
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ПЛАТФОРМА ГРОМАД»	10	11.90
ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ «СЛУГА НАРОДУ»	9	10.71

Олега Гончарука здобула 10 мандатів, а президентська «Слуга народу» — 9, що є найгіршим показником.

Жодна з четвірки найпредставленіших у облраді партій не має відчутної чисельної переваги над іншими. Тому єдиним шляхом до злагодженої роботи депутатського корпусу стає компроміс. З його допомогою й обирали нове керівництво облради. В результаті, єдиним кандидатом на пост керівника вищого представницького органу Прикарпаття виявився лідер обласної «Свободи» Олександр Сич, який уже двічі посідав цю посаду. За результатами таємного голосування, його одностайно підтримали всі 83 присутні на засіданні депутати.

олігарха», а кожний десятий — за «Слугу народу». Можна зрозуміти місцевих виборців, які втомилася чекати кращого життя десятиліттями й кидаються з однієї політичної крайності в іншу. Але біда в тому, що ця тенденція частково передається і регіональним політсилам. «Переконали, що мешканці Прикарпаття не голосували за жодного олігарха. Вони голосували за достойних, високопрофесійних, порядних і сумлінних співгромадян, яких вони знають», — заявив О. Сич. Можливо, якби не затятий особистий конфлікт між Порошенком і Коломойським, то й «ЄС» не була б надто принциповою.

Серафим КУКУЛИН

А почалося з книжки «Серце віддаю дітям»

■ Закінчення. Поч. на 1 стор.

І працювалося в тій школі добре. З багатьма тодішніми колегами, а також з моїми випускниками підтримую контакти ще й зараз. До речі, одночасно зі мною в цей заклад та в інші школи району тоді прийшло багато молодих вчителів. Район прийняв нас дуже добре. Пригадую, коли ми, випускники педагогічних вишів, з'їхалися до районної адміністрації, то зал був наповнений учерть – зібраних близько п'ятисот молодих спеціалістів. Усім нам тоді подарували книгу Василя Сухомлинського «Серце віддаю дітям». І та книга виявилася для мене знаковою на всю мою педагогічну роботу...

— **Але усе ж Ви не залишилися працювати в Сарнинському районі?**

— Я одружилася і в мене народився син. А Сарнинський район після аварії на ЧАЕС опинився у «Чорнобильській

піднесення, відкриття заново своєї історії, відродження традицій.

— **Угринів справді належить до сіл, де активно відновилися звичаї. І Ви, як педагог-організатор, мабуть мали до цього прямий стосунок?**

— Ми з учнями досліджували традиції різних регіонів: Гуцульщини, Опілля, Бойківщини. А щодо місцевих, то з дітьми повернули в Угринів Розколяду – і вона проводиться досі. Кожного року восьмий клас їде колядувати в село. Розпочали справу до мене, а при мені знову набрав потуги збір матеріалів про традиції угринівського весілля. Працювали над темою давніх колиць наших села і цілого краю. Тобто велася просто таки колосальна краєзнавча робота. Діти з педагогами збирали, вивчали інформацію і представляли батькам, односельцям. Працювали гуртки, особливо активно – хореографічний, але також і

датковий матеріал, купувала унаочнення. Тодішня програма цього предмету включала такі теми, які раніше в школах не викладалися, а учнів (це особливо стосувалося 8-го класу) безумовно цікавили, зокрема, про статевий розвиток. Зрозуміло, що на такі теми з дітьми не було прийнято розмовляти вдома. Але ж вони школярам життєво важливі. Зараз ситуація виглядає, звичайно, інакше – діти мають доступ до будь-якої інформації. А тоді це було особливо цінно, і працювати з дітьми на уроках було тим більше цікаво. До того ж, одна справа, коли вони отримують таку інформацію у вульгарній не адаптованій до їхнього психологічного розвитку формі, а інша коли у вигляді, відповідному до їхніх потреб і віку.

— **Зараз Ви директор – це в першу чергу адміністративна робота. А як Ви почувалися в ролі вчителя?**

Вівам!

Педагогічний колектив, уся шкільна родина щиро і сердечно вітають директора Угринівського ліцею **Світлану Орестівну ЄВГЕЙЧУК** з чудовим святом – ювілейним Днем народження.

У цей радісний день висловлюємо Вам найтепліші слова глибокої вдячності і поваги. Багаторічна плідна діяльність, талант керівника і організатора забезпечили Вам по праву чільне місце у когорті найяскравіших директорів нашого краю. Ваш професіоналізм, багаторічна послідовна та наполеглива праця внесли вагомий внесок у розвиток нашого ліцею, забезпечили повагу серед колег, учнів і батьків.

Зичимо Вам і Вашій родині опіки від Всевишнього, міцного здоров'я, добра і злагоди, яскравих успіхів та здійснення всіх планів і задумів. Нехай Ваша творча енергія і життєлюбність, організаторський талант, відданість справі і високий професіоналізм і надалі плідно слугують нашій громаді. Хай завжди зігриває Вас тепло людської подяки за добрі справи, зроблені в царині української освіти! *Незабутніх вражень, щасливих подій, здійснення задумів, втілення мрій! Хай прекрасним цвітом шлях життя рясніє, справджуються завжди заповітні мрії. Хай палають в серці почуття високі, а доля дарує повні щастям роки. Хай радість приносить Вам кожна хвилина, від горя хоронить молитва свята, Щасливою буде життєва стежина для Вас і родини на довгі літа.*

— **У школу в одному корпусі? Коли ж постала нова будівля? Уже за Вашого керівництва?**

— Прийняла я заклад фактично таким, яким він був, коли прийшла на роботу. Але ще мій попередник розпочав переговори і з тодішнім сільським головою, і з головою ОДА (посаду займав Михайло Вишиванюк) про те, щоб недовбудову поруч із нашою школою перетворити на наш новий корпус. А нам і місця бракувало, і хотілося, щоб приміщення було світлим, просторим, як то вже водилося в інших тогочасних навчальних

діялася взимку. Словом, мені слід було разом із сільським головою йти до керівника ОДА. Тоді мене попередили, що Вишиванюк слухає відвідувача не довше двох хвилин. Якщо той говорить довше, Вишиванюк його відправляє геть і з нічим... Я цілий вечір напередодні вчила текст, щоб лаконічно й чітко розповісти йому, що і для чого ми просимо, та вклястися в одну-дві хвилини.

— **І я так розумію, гроші ви отримали.**

— Так, і робота продовжилася. У 2006 році відкрили новий корпус. Бу-

зоні». Оскільки для здоров'я малої дитини це було небезпечно, ми з чоловіком вирішили повернутися на Франківщину. Оселилися в моїх батьків, в Угриніві. Зрозуміло, що я ще перебувала в декретній відпустці, але треба було подумати про майбутню роботу. А склалося так, що в Угринівській школі саме звільнилося місце педагога-організатора, на яке я й пішла працювати.

— **Як тоді виглядала школа на Нижньому Угриніві?**

— Це був 1992 рік. Школа займала будівлю, яку ми називаємо сьогодні «старий корпус». Були в нас ще приміщення майстерні і їдальні. У старому корпусі й зараз займається початкова школа, але будівлю ми повністю реконструювали, і виглядає вона цілком інакше. А старі майстерні і їдальню фактично розібрали, залишені приміщення, теж цілком перебудовані, переобладнали. Нам тоді було дуже тісно. Пригадую, у деякі роки між змінами ми мали 15 хвилин, щоб прибрати класи і запустити дітей. Працювати в таких умовах було надзвичайно важко. Не мали ми й актового залу. Але попри все це проводили багато заходів, організували свята. Репетиції, концерти і таке інше організували в сільському Будинку культури. А в 90-і роки, треба сказати, культурне життя виглядало дуже жваво. То був час національного

літературні, поетичні. Звичайно, і зараз розробляються певні теми, та вже інші, ніж тоді. 90-ті були особливим часом.

— **Чи довго Ви працювали педагогом-організатором? Які ще посади займали в школі і як виглядає Ваш вчительський досвід?**

— У мене народилася друга дитина і я знову пішла в декрет. А в 1997 році нашу дев'ятирічку реорганізували в середню школу. Тодішній її директор Богдан Третяк одного дня викликав мене до школи і запропонував посаду, яка з'явилася внаслідок реорганізації, заступника директора з виховної роботи. Але на той час моєму меншому синові було лише чотири місяці... І тоді допомогти мені взялася мама, тож другу дитину фактично вибавила вона.

— **Бо Вашими дітьми стали школяри...**

— Мабуть, так. Окрім того, що працювала завучем, викладала історію в одному з класів, а згодом вела цілком новий предмет «основи здоров'я». Підручників з цього предмету ще не було. Була програма, і мушу сказати, дуже цікава, розроблена Івано-Франківським обласним інститутом післядипломної освіти. Але інформацію вчитель мав збирати сам – з газетних публікацій, книжок... Я також з нуля оформила кабінет «основ здоров'я», виготовила роз-

— Школа – це моє. Люблю дітей, й особливо мені цікаво працювати зі старшими. І скільки б учитель не організував заходів, а йому все ж хочеться проводити уроки – власне на них він себе реалізує як фахівець. Так, вчительство – моє покликання.

— **То як же ж сталося, що Ви очолили колектив?**

— У 2001 році наш директор вирішив перейти на роботу в обласне управління освіти. А посаду керівника запропонував мені.

— **Ви, мабуть, стали одним з наймолодших шкільних директорів району?**

— Так, мені було тоді 35. Таких молодих директорів у той час справді було мало. Пам'ятаю, Романія Постолянюк (тодішня начальниця управління освіти Івано-Франківської облдержадміністрації, свого часу працювала директором Ямницької школи) якось сказала: «І що це дівчино буде робити зі школою?..» Зрештою, коли мені наш директор запропонував його замінити, я навіть і сама думала, що це, можливо, якийсь його жарт... Та перед переходом в обласне управління, він узяв відпустку і поїхав лікуватися на курорт. Це був серпень-вересень. Тож починати навчальний рік мені таки довелося самій як виконуючій обов'язки директора. А з жовтня мене призначили на цю посаду...

закладах. За рейтингами успішності ми завжди виглядали добре, а от умовами... Тому зверталися до керівництва області про фінансову допомогу, але до мого директорства власне будівництва ще не починали. А про нього можна писати цілу окрему історію настільки це була масштабна і непроста справа. І в неї вклали працю багато людей. Чого лиш вартує саме ходження по кабінетах і прошення коштів. Щоправда, мушу визнати, у кабінеті Вишиванюка мені довелося побувати лише раз – коли йшлося про кошти на опалення уже зведеного і потинькованого корпусу. Бо роботи зупинилися, адже вологе холодне приміщення просто не було сенсу завершувати. Покриття мало висохнути. А справа

дівництво тривало фактично п'ять років, і я добре пам'ятаю, як кожен клас, котрий переходив у випускний, мріяв ще встигнути повчитися в новій школі... І як діти питали: «Ну коли вже відкриють той корпус?!» Тепер в цій будівлі десять класів, актова зала, їдальня, великі підвальні приміщення, які ми зараз теж використовуємо як підсобні. Словом, це величезна зміна в житті школи.

— **А чи були ще якісь такі події, які для Вас як директора стали особливо важливими?**

— У певний момент сталося так, що ми набрали дуже мало першокласників. А все через відсутність у селі дитсадка. Батьки, які віддавали дітей у садки в місті, там же залишали їх на навчання в школах. І тоді я зрозуміла: щось треба змінювати... На той час саме почали з'являтися навчально-виховні комплекси (НВК) – тобто при школах утворювали садкові групи. У нашому районі ця практика ще не запроваджувалася. А от у Тлумацькому декілька НВК уже діяли. Оскільки ми збудували новий корпус, то приміщення у старому для дошкільнят вивільнилися. Я їздила в Олешу Тлумацького району, дивилася, як це працює там, щоб відкрити НВК в Угриніві. Зізнатися, починати цю справу мені було навіть лячно. Одне діло школа, інше – садок, маленькі діти, інша специфіка, величезна відповідальність. Це й інакше харчування, й інші вимоги до умов. У ди-

Кубок газети «Вперед» – у Загвізді

ректора школи й директора садка дуже відмінні завдання. Але на будівництво садка в селі розраховувати не доводилося. А того року в області проводився конкурс сільських шкільних директорів, на який вони мали представити свої проекти розвитку їхніх закладів. І я представила та захищала бачення нашої школи як НВК. Слід сказати, що він не виявився теорією – я його реалізувала. До речі, мені дуже допомогла моя сусідка – директор одного із садків у місті. Вона була моїм постійним консультантом. Отже, в 2010 році ми відкрили одну різновікову дошкільну групу НВК з приблизно 25 дітей – першими в районі. І звичайно ж ситуація з набором у перші класи змінилася.

– Отже школа почала рости?

– Так, і сьогодні нам знову бракує місця. Маємо двадцять класів, є паралелі (по два класи) на всіх рівнях, окрім десятого й одинадцятого. Наповнюваність достатня. І працюють три дошкільні групи, уже тепер поділені по віку. Тут увесь час щось оновлюється, умови покращуються. Нинішній сільський голова дуже прихильний до школи, розуміє, що діти – це відповідальність. За його керівництва зроблений і спортмайданчик зі штучним покриттям. Початкову школу ми реконструювали, провели там опалення, здійснили капремнти. Наші класи, кабінети добре обладнані, учителі оснащені ноутбуками чи комп'ютерами, маємо п'ять інтерактивних дошок, проведений інтернет... Словом, це достатньо сучасний ліцей. Але в селі таки потрібний дитсадок, бо школі стає тісно, бо школа не може дати всіх необхідних таким малим діткам умов. Бракує нам і спортзалу – це велика проблема.

А зараз ліцей діє в особливому режимі у зв'язку з епідемією. Ми обрали змішану форму – частково дистанційно, частково звичайне навчання, і це дозволяє тримати рівень. Тож ті, що хочуть вчитися, мають таку змогу навіть зараз.

– А от як би Ви себе характеризували як керівника?

– Так, я вимоглива, і, думаю, що буваю навіть різкою. Але люблю порядок, люблю, щоб робота була налагоджена. Очевидно, до мене такої колеги вже звикли – вивчили мене і вони, не лише я їх. Не погоджуюся, коли працюють аби-як. І завжди наголошую: про школу говорять люди – чи вона добра, чи погана. Обличчя школи – це якість знань, вміння учнів самостійно давати раду, це добре складені ними ЗНО. І я зовсім не прихильник репетиторства уже з молодших класів. Так, перед ЗНО це часто не зайве, щоб допомогти дитині систематизувати знання, але ж не з першого класу... Добре, коли в школі є розвинена самодіяльність, спортивні досягнення. Та все це допоміжне. Якщо рівень навчання не буде достатньо високим, то інше не матиме значення. У нас є конкуренція – поруч місто з його школами, більше того – у Пасічній Українська гімназія, і якщо ми не будемо тримати рівень, батьки знайдуть куди віддати дітей. Тому мусимо бути вимогливими до себе. Трапляється й у нашому колективі, коли людина відчує – це не її – тоді йде геть. Адже педагог – така професія, до якої дійсно треба мати покликання. У нас багато молодих вчителів. І я вважаю, що саме так має бути. Мабуть, коли досягну пенсійного віку, директорською посадою поступлюся комусь молодшому. Наш ліцей справді серед кращих на території колишнього району. Тут хороший, сильний учительський колектив, маємо досягнення, стоїмо не серед останніх у рейтингах. Мені подобається тут працювати. І я часто згадую ту урочисту зустріч молодих вчителів у Сарнинському районі, коли мені, як і іншим, подарували книжку Сухомлинського. А декілька років тому я одержала нагороду – Знак Василя Сухомлинського II ступеня. Оце «Серце віддаю дітям» у роботі для мене залишається визначальним.

Розмовляла Вероніка ЗАНИК

28 турнір з футболу на призи газети «Вперед» цього разу завершився відносно швидко, 22 листопада на стадіоні в Ямниці, де завдяки гостинності керівництва Ямницької ОТГ, директора стадіону Романа Смеречанського відбулися ігри між командами «Сокіл» Угринів і «Козацький острів» Чорнолізці – за третє місце та за титул володаря кубку між «Авангардом» Загвіздя і футбольним клубом «Угринів».

В силу відомих обставин (пандемії, карантинним обмежень) проведення турніру було під питанням, але голова районної федерації футболу Василь Кобльовський, спираючись на календарний план федерації, провів консультації з представниками футбольних клубів, і 12 команд зголосилися до участі в турнірі. Варто при цьому зауважити, що через адміністративну реформу цього року в змаганнях, які проводить районна федерація, поменшало команд (принаймні, вісім традиційних ра-

стадіоні в Угриніві дві команди земляків перемогли номінальних гостей: «Сокіл» Угринів переміг потужний ФК «Клубівці», а ФК «Угринів» здолав ФК «Кривотули». У півфіналі в Загвізді «Авангард» з рахунком 2:0 переміг чорнолізьку команду, а в іншому матчі ФК «Угринів» з мінімальним рахунком переміг «Сокіл».

Отже, 22 листопада на нейтральному полі в Ямниці у матчі за третє місце «Козацький острів» переконливо подолав угринівський «Сокіл». Початок гри проходив у рівній

Р. Нестерак, Т. Градюк, М. Зелінський, В. Кобльовський, В. Дзудзило

ська команда вела з рахунком 1:0. Але невдовзі до фінального свистка арбітр зафіксував хай не навмисну, але гру рукою угринівського захис-

манди. Це Сергій Заріцький з «Сокола» Угринів, Назар Ковтун з «Козацького острова», Микола Стуй з ФК «Угринів» і Богдан Ольшанський

Судді: Орест Микула, Ярослав Кавка, Володимир Карнаук

ніше учасників грають у чемпіонаті Івано-Франківської ОТГ).

Календарні матчі першого кола першості та чемпіонату Тисменицького району завершилися відносно рано, а тому впродовж трьох неділей листопада пройшли ігри турніру газети «Вперед». Восьмого листопада відбулися ігри в чотирьох зонах (по три команди в кожній), де визначилися вісім учасників чвертьфінальних матчів. Четверть- і півфінали пройшли в один день, 15 листопада на двох стадіонах, в Загвізді та Угриніві. Пари чвертьфіналістів визначив жереб. Отже, на стадіоні в Загвізді місцевий «Авангард» лише за серією 11-метрових здолав ФК «Сілець», а «Козацький острів» зі гри переміг ФК «Клузів». На

боротьбі, але з часом «острівчани» наростили перевагу, і фінальний свисток зафіксував перемогу «Козацького острова» з рахунком 6:3.

У проміжку між двома іграми відбулася коротка офіційна церемонія. При цьому представники чотирьох команд, організатори й глядачі вшанували хвилиною мовчання пам'ять колишнього голови федерації футболу та ФСТ «Колос» Степана Долика. Нагородження володарів четвертого і третього місць провели керівник відділу у справах молоді та спорту Тисменицької РДА Василь Дзудзило та заступник голови Ямницької ОТГ Микола Зелінський.

У матчі за перше місце майже до останньої десятихвилинки угринів-

ника, і з пенальті «Авангард» зрівняв рахунок. Відтак долю кубка визначила серія 11-метрових. На жаль, юні гравці ФК «Угринів» двічі пробили повз ворота. Відтак, володарем Кубка газети «Вперед», переможцем 28-го турніру став ФК «Авангард» Загвіздя.

Поважно, що на церемонію нагородження, відгукнувшись на запрошення В. Кобльовського, прибули на той момент ще голова Тисменицької районної ради й новообрана голова Тисменицької об'єднаної громади Тетяна Градюк і голова Тисменицької РДА Ростислав Нестерак. Окрім нагородження дипломами, медалями, м'ячами, а команду-переможця – ще й кубком, організатори визначили ще й кращих гравців кожної ко-

Гру коментує Р. Смеречанський

з «Авангарду». Варто принагідно додати, що одразу по завершенні церемонії заступник голови Угринівської ОТГ Олег Чечіль вручив винагороду футболістам ФК «Угринів», котрим трошки забракло до першого місця...

Переможець – «Авангард»

«Срібна команда» – ФК «Угринів»

Футболісти угринівського «Сокола» та «Козацького острова»

Цікава статистика: за весь час проведення турніру (1968 – 1990 рр. з перервами; 2011 – 2019 рр. з перервами) команда Загвіздя чотири рази (найбільше) ставала володарем кубку газети «Вперед», і востаннє в 1988 році. Починаючи з 2011 року (крім 2014-го, коли турнір не проходив) так само чотири рази переможцем турніру ставала команда сусіднього Підлісся (востаннє – у 2019 р.) Відтак цього року команда Загвіздя стала переможцем уперше.

Володимир ЗАНИК

У палаці Потоцьких відкриють інтерактивний Музей Зброї, в якому не буде експонатів

У Франківському палаці Потоцьких, який вже кілька років чекає на реставрацію, оновлять один із корпусів та відкриють у ньому інтерактивний Музей Зброї. Проект реалізують за рахунок грантових коштів і співфінансування місцевого бюджету, відкрити його для відвідувачів планують вже наступного року.

Музей буде відрізнятись від інших тим, що у ньому не буде експонатів, натомість, він буде, завдяки сучасним технологіям, цифровим, тобто «експонати» виглядатимуть подібно до того, як у комп'ютерних іграх.

Директор комунального підприємства «Простір інноваційних крецій "Палац" Володимир Гайдар розповідає: ще років 10 тому говорили про те, чи буде в палаці Потоцьких музейна функція. Так, у корпусі Ж, збудованому виключно як госпітальна будівля, у якому потім був офіцерський клуб (навпроти брами, праворуч від сцени), вирішили таки зробити музей.

Музей Зброї буде не простий, а інтерактивний, не з фондосховищами і артефактами, а з оцифрованими музейними фондами, наповнений спеціально розробленим програмним забезпеченням.

"Це має бути зовсім не класичний музей. Ми плануємо зробити музей зброї, це як перша черга. Згодом там має бути музей міста, музей роду Потоцьких, музей ідеальних міст, до яких належить і заснований всередині XVII століття Станіславів, музей комплексу палацу Потоцьких, бо він теж має багатогранну історію. І це все буде в цифровому форматі. Цей один корпус у нас відведений під цифровий музейний центр, де

крім перелічених музейних напрямків буде ще можливість побачити оцифровані фонди з інших музеїв Івано-Франківська, а, можливо, і з музеїв міст-партнерів, та скласти музейну карту: що ще можна буде відвідати", – каже Гайдар.

За його словами, музей буде незвичний, позаяк конкурувати з європейськими чи навіть українськими музеями зброї буде складно – потужних зброярень чи зброярної історії у Франківську немає. Тому акцент спробують зробити на іншому – спонукатимуть відвідувачів задуматися: що мотивує людей брати до рук зброю, коли варто це робити і яку відповідальність доведеться за це брати. Відтак, планують впливати на людей контентом музею емоційно, залишати поле для створення власної думки.

Такий музей зможе змінювати свою експозицію без особливих фінансових вливань, додавати контент, наповнювати, вводити різну тематику і змінювати експозицію раз, два, а може і чотири рази в рік. Автентичних експонатів у ньому, скоріш за все, не буде, бо для цього потрібні відповідні фондосховища і умови зберігання. Крім того, у музеї планують запровадити зустрічі для любителів зброї, є й інші креативні ідеї, та спершу треба реалізувати чинний

проект, «запустити», так би мовити, стартовий майданчик.

Найближчими планами та завданнями ділиться Володимир Гайдар:

"У музеї буде відповідне обладнання, яке експонуватиме, сенсорні екрани, панорамні зображення, динамічні зображення, інтерактивні зображення, тобто ті, які реагують на певні рухи. Ми ще працюємо з концепцією наповнення, будуть характерні типи зброї для певних періодів розвитку міста і періодів, пов'язаних із застосуванням зброї в місті. Приміщення в нас невелике, і згідно гранту кошти передбачені на конкретну площу. Паралельно з цим приміщенням ми залучаємо ще вхідну зону, зону адміністрації, робимо санвузол, коридор, який веде до цього приміщення. Тобто, ми пробуємо охопити трохи більшу територію, щоб максимально залучити до експозиції і вхідну зону, і коридор.

Цього року ми вже мали починати реставраційні роботи, бо нас, у першу чергу, цікавить реставрація тієї будівлі і, як мінімум, реалізація першої черги. Але пандемія скорегувала плани, тому днями лиш оголосили спрощену тендерну проце-

дуру на закупівлю проектної документації і сподіваємося, що навесні маємо пройти дозвільні процедури і почати роботу вже з реалізацією. На реставрацію теж буде проводитися тендер. У проекті термін реалізації це кінець 2021 року, подивимось, яка буде ситуація, та сподіваємося, що в кінці 2021 чи на початку 2022 року вже зможемо зустрітись в музеї.

Ми спілкуємося з власниками, консультантами легальних крамниць зброї, інструкторами, плануємо в перспективі започаткувати ознайомчі клубні зустрічі для тих, хто має мисливську, травматичну

зброю для приватного користування з відповідними дозволами, колекціонерів, які можуть захоплююче розповідати про історію зброї..."

Загалом на музей буде витрачено 205 тисяч євро, або ж понад 6,8 млн грн, розповідає координаторка проекту Юлія Баволяк, залучена управлінням економічного та інтеграційного розвитку Івано-Франківської міськради. В цю суму входить документація, ремонт, устаткування для інтерактивного музею та декор. Місто внесло 20% від вартості, а 80% покрив грант. Музей безумовно збагатить «асортимент цікавинок», так званих MUST VISIT (з англійської «повинен відвідати») Івано-Франківська та всього Прикарпаття. Проект "Назад до наших спільних коренів" стартував в лютому цього року в рамках Спільної операційної програми Румунія-Україна 2014 - 2020, що фінансується за кошти ЄС.

Підготувала Ірина ЖУКЕВИЧ

Ця публікація представлена за підтримки Європейського Союзу. За його зміст несе власну відповідальність Управління економічного та інтеграційного розвитку виконавчого комітету міської ради м. Івано-Франківськ, і матеріал ні в якому разі не може сприйматися як офіційна позиція Європейського Союзу або структур управління Спільної операційної програми Румунія-Україна 2014-2020 (www.ro-ua.net).

Спільна Операційна Програма Румунія-Україна 2014-2020 фінансується Європейським Союзом через Європейський Інструмент Сусідства і співфінансується країнами, які беруть участь у Програмі.

За детальною інформацією звертайтеся за наступними контактними даними: Управління економічного та інтеграційного розвитку виконавчого комітету міської ради м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21, e-mail: yuliya.bavolyak@gmail.com

Додаток 3 до Порядку передачі документації для надання висновку з оцінки впливу на довкілля та фінансування оцінки впливу на довкілля 2020856375

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність.

Реконструкція об'єктів інфраструктури ПрАТ „Івано-Франківськцемент” в с. Ямниця, Тисменицького району, Івано-Франківської області.

2. Суб'єкт господарювання.

ПрАТ „Івано-Франківськцемент”, код ЄДРПОУ 00292988, юридична адреса: 77422, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Ямниця, голова правління Круць Микола Федорович, контактний номер телефону: +38 (0342) 58-37-12.

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення.

Управління екології та природних ресурсів Івано-Франківської облдержадміністрації, вул. Сахарова, 23а, Івано-Франківськ, 76014, e-mail: main@eco.if.gov.ua, тел. (0342) 52-61-50.

Контактна особа – Пліхтяк Андрій Дмитрович.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган,

який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля.

Дозвіл на виконання будівельних робіт, що видається Управлінням державної архітектурно-будівельної інспекції у Івано-Франківській області у відповідності до Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності”.

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань.

Тривалість громадського обговорення становить робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у заголовку оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля. Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому

числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Громадські слухання (перші) не проводяться у зв'язку із прийняттям Закону України №733-IX від 18.06.2020 р., яким внесено зміни до Закону України „Про оцінку впливу на довкілля”, зокрема частина 21 статті 17 передбачає, що тимчасово, на період дії та в межах території карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), до повного його скасування та протягом 30 днів з дня скасування карантину, громадське обговорення планованої діяльності проводиться у формі надання письмових зауважень і пропозицій (у тому числі в електронному вигляді), про що зазначається у оголошенні про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля та у звіті про громадське обговорення. У цей період громадські слухання, передбачені статтею 7 цього Закону, не проводяться і на дати, що припадають на цей період, не признаються. Заплановані громадські слухання, дата проведення яких припадає на цей період, вважаються такими, що не відбулися, і повторно не проводяться.

Враховуючи зазначене, зауваження і пропозиції (у тому числі в електронному вигляді) необхідно направляти в електронну пошту e-mail: main@eco.if.gov.ua, т/ф: (032) 238-73-83.

6. Державний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності.

Управління екології та природних ресурсів Івано-Франківської облдержадміністрації,

вул. Сахарова, 23а, Івано-Франківськ, 76014, e-mail: main@eco.if.gov.ua, тел.: (0342) 52-61-50
Контактна особа – Пліхтяк Андрій Дмитрович.

7. Орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій.

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного у абзаці другому пункту 5 цього оголошення Управлінням екології та природних ресурсів Івано-Франківської облдержадміністрації, вул. Сахарова, 23а, Івано-Франківськ, 76014, e-mail: main@eco.if.gov.ua, тел. (0342) 52-61-50, контактна особа – Пліхтяк Андрій Дмитрович.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності.

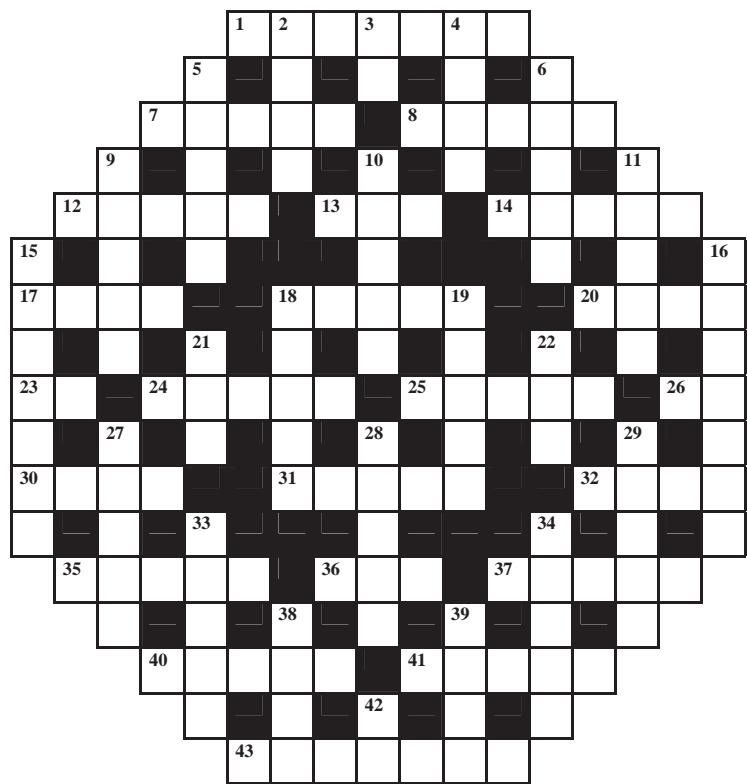
Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 705 аркушах.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними.

Зі звітом з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації можна ознайомитись з 25.10.2020 р. в приміщенні Ямницької сільської ради (вул. Галицька, 36 в с. Ямниця, Тисменицького району), контактна особа: секретар ради Проценко Ю.В. тел.: (03436) 53-286.

На підприємстві ПрАТ „Івано-Франківськцемент” (с. Ямниця, Тисменицький район, тел.: (0342) 58-37-12), в Управлінні екології та природних ресурсів Івано-Франківської облдержадміністрації, вул. Сахарова, 23а, м. Івано-Франківськ. Додатково за посиланням: <http://eia.menr.gov.ua/uk/case/id-6375> на сайті єдиного реєстру з ОВД.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. «Знання – настільки дорогий річ, що її не ганебно добувати з будь-якого ...» (Абуль-Фарадж). 7. Молочний продукт. 8. Бельгійська порода коней-вагозовів. 12. Баштанна сланка рослина. 13. Нічия у шахах. 14. Дрібне скляне намисто. 17. Коротка привітальна застілля промова. 18. Великі ворота, здебільшого при монументальних спорудах. 20. Оптич-

ний прилад для розглядання дрібних деталей. 23. Видатний німецький фізик. 24. Різновид монументального і декоративного малярства. 25. Вид ляної сорочки у стародавніх греків, яку носили підперезану поясом. 26. Велика жуйна рогата тварина. 30. Шанець. 31. Індіанці північної Америки. 32. Низка возів. 35. Третє за величиною озеро в Фінляндії. 36. Квітка бога Морфея. 37.

Лавка для гребця у човні. 40. Отруйна змія; деревний аспід. 41. «Не вартий ... той, хто його боїться» (Бокаччо). 43. Місто в Чехії.

По вертикалі: 2. Драглиста їжа. 3. Нота. 4. Топлене свиняче сало. 5. Піщаний ураган. 6. Скорботна пісня, яку співають під час поховання плакальниці. 9. Морська свинка. 10. Білоруський і французький художник-авангардист. 11. Вид загадки. 15. «... кожної мудрості є терпіння» (вислів Платона). 16. Легкий матер'яний дашок для захисту від сонця. 18. Спиртний напій різної міцності. 19. Богиня, що уособлювала Всесвіт у давньоіндійській релігії. 21. М'який низкий табурет. 22. Вимерлий птах. 27. Вічноцотлива богиня у римлян. 28. Шоколадне дерево. 29. Плита, що становить верхню частину капітелі колони. 33. Найбільший духовий клавішний музичний інструмент. 34. Фінський урбаністичний архітектор та дизайнер. 38. Священний птах у стародавніх єгиптян. 39. Естонський духовий музичний інструмент. 42. Довга глибока западина.

Відповіді на кросворд в № 43:

По горизонталі: 1. Аксакал. 6. Асар. 7. Каре. 9. Сквош. 11. Моа. 12. Гавот. 18. Одін. 19. Колібрі. 20. Шале. 23. Синод. 24. Фобос. 28. Маар. 29. «молодою». 30. Гнів. 33. Видра. 34. Гід. 35. Прайд. 38. Меса. 39. Піпа. 40. Архалук.

По вертикалі: 2. Квас. 3. Абак. 4. Банош. 5. «немає». 8. Попіл. 10. Кріп. 13. Опак. 14. Консоме. 15. Молоток. 16. Брюлог. 17. Перерва. 21. Риф. 22. Бор. 25. Лати. 26. Болід. 27. Іній. 31. Трюмо. 32. Аркан. 36. Асур. 37. Кіпу.

УСМІХНІТЬСЯ

Зростання добробуту в 99% населення проходить абсолютно безсимптомно.

Впровадження електронних держпослуг дозволяє збільшити штат чиновників утричі, бардак – у'ятеро, а самі послуги не надавати взагалі, тому що комп'ютер зіпсувся.

Зі стрічки новин: «Збіговиськом брудних відморозків назвали в мері протестувальників, які вже місяць вимагають подати в їхні помешкання гарячу воду та опалення».

Спробувала змахнути крихту зі смартфона – заблокувала 247 контактів і купила трактор.

Маститий літератор – початківцю:

– Що це ми, колего, все про мене та про мене... Давайте поговоримо й про вас.

Ну, як вам сподобалася моя остання книга?

Хемінгуей лежить у гамаку.
– Відпочиваєш? – питає сусід.
– Ні, працюю...

Хемінгуей поростає в саду.
– Працюєш? – питає сусід.
– Ні, відпочиваю...

– Шановний, де ваші бахіли?!
– Я – знайомий головного лікаря!
– А мікроби про це знають?..

Медицина в наш час досягла таких висот, що вже практично не зустрінеш здорової людини.

Першокласниця питає в мами:
– А 69 – це що?
– Е-е... Бачиш, доню... Це така поза, при якій...

– Та це я й сама знаю! Це парне чи непарне число?

З переписки в месенджері:
– Іду до тебе.
– У мене тепер є хлопець.
– Тоді ти до мене?
– ОК!

– Цікаво, а на Новий рік скасують усі розважальні заходи чи новорічне привітання президента все-таки відбудеться?

Гороскоп на тиждень

(з 30 листопада по 6 грудня)

Овен

Початок тижня буде багатим на зустрічі й нові знайомства. Постарайтеся розумно розподілити час на роботу, друзів і відпочинок. Не беріть на себе занадто багато справ, оскільки ніхто не звинувачуватиме вас у ліні й недоробках.

Телець

На вас чекають вдалі покупки, які принесуть чимало позитивних емоцій. Купувати можете все що завгодно – від одягу до нерухомості. Успішними також будуть інвестиції в бізнес. У майбутньому вони вам допоможуть отримати непоганий прибуток. Від кредитів краще відмовитися.

Близнюки

Новий тиждень для Близнюків буде досить сприятливим. Усі ваші добрі вчинки повернуться до вас сторицею. Слідкуйте за своїм характером і емоціями. Вам щаститиме, тому насолоджуйтеся своїм успіхом. У вас з'явиться додаткова мотивація і впевненість у всьому, за що ви беретеся.

Рак

Екстрасенси радять Ракам цього тижня довіряти своїй інтуїції на всі 100%. Не варто відкладати справи на потім, інакше їх може накопичитися така гора, що ви не зможете виконати все і відразу. Окрім робочих і буденних справ не забувайте спілкуватися з сім'єю.

Лев

Екстрасенси рекомендують Левам не бути ледачими весь тиждень, бо на вас чекає приємна перспектива в кар'єрному зростанні. Смливо беріться за нові і складні проекти на роботі, результати ви побачите зовсім скоро, і вони вас дуже порадують. Спробуйте правильно розставити пріоритети, продуктивність буде значно вищою.

Діва

Наступні сім днів для Дів стануть одним з найспокійніших за довгий період часу. Всі ваші проблеми владнаються самі собою. На вас чекає приємна романтична пригода. Ваше завдання – не тільки прийняти нові виклики долі, а й отримати від них велике задоволення. На роботі на вас чекає професійний успіх.

Терези

Наступного тижня Терезам треба чітко йти до своєї мрії. Вам варто відновити свій життєвий баланс і рухатися по тому вектору, який вам справді важливий. Кількість справ, яких вам доведеться виконати на роботі, трохи зіб'є вас зі шляху, однак не забувайте про те, що є невідкладні завдання.

Скорпіон

Новий тиждень для Скорпіонів сприятливий для завершення розпочатих справ. Зіркі заповнюють, хоч би за що ви взялися – у вас усе вийде. У любовних стосунках усе буде чудово. Тиждень не принесе вам значних фінансових надходжень, тому стежте за своїми витратами.

Стрілець

Час вимагає від Стрільців упевненості у власних силах і активності. Ваше професійне життя вас сильно порадує, ви знайдете нові ідеї і почнете цікавий спецпроект. Зосередьте всю свою увагу на інтелектуальному розвитку, через деякий час ви подякуєте собі за те, що здобули нові знання.

Козеріг

У вашому житті починається яскравий період, коли ви можете змінити все на краще. Вам лише треба бути цілеспрямованим і точно знати, що вам потрібно. Для того, щоб відчувати себе бадьорим і повним сил, вам потрібно займатися спортом і приділяти достатньо часу сну.

Водолій

Наступного тижня Водолії будуть дуже домашніми, вони захочуть якомога більше часу проводити вдома з гарною книгою і фільмом. Це допоможе їм почуватися якнайкраще. Робота ваша буде спокійною, ви будете насолоджуватися атмосферою, навіть якщо у вас будуть горіти дедлайни.

Риби

На Риб на початку тижня чекає сприятливий період для покупок. Порадуйте себе і близьких оновленням інтер'єру, але пам'ятайте, що великі покупки роботи не варто. Проблеми можуть загальмувати вашу роботу і практично довести до стресу. Варто кинути сили на вирішення старих проблем.

День подяки з печеною індичкою

Учора, у четвертий четвер листопада, мешканці США відзначали День подяки, який разом з американцями святкує й українська діаспора. В Америці це державне свято зустрічають всенародними гуляннями і костюмованими парадами.

Історія свята пов'язана з англійськими переселенцями, які в 1620 році прибули на новий американський континент на кораблі «Мейфлауер». Більш ніж половина переселенців загинула в першу зиму від холоду і хвороб. Але з настанням весни ті, хто вижили, заснували Плімутську колонію, що стало початком заселення європейцями Північної Америки.

Вирощувати врожай і обробляти тут землю європейців навчило корінне населення – американські індіанці. Губернатор колоністів у листопаді 1621 року влаштував великий бенкет, на який були запрошені індіанці, що врятували переселенців. Це був перший в історії День подяки.

У наступні 150 років свято відзначали неофіційно. Після становлення незалежності США президент Джордж Вашингтон запропонував зробити День подяки національним святом і відзначати його 26 листопада. Дата була змінена на четвертий четвер листопада президентом Лінкольном. А в 1941 році Рузвельт підписав білль, який затвердив дату офіційно.

У цей день американські сім'ї збираються разом за святковим столом. Родичі дякують Богові за все хороше, що сталося в цьому році. У святковому меню обов'язково присутня запечена індичка, журавлинний соус і яблучний сидр. Саме так, на думку деяких істориків, харчувалися переселенці на першому бенкеті з індіанцями.

В Україні День подяки з 2017 року неофіційно відзначається 20 вересня. Це свято не пов'язане з американським і є наступником слов'янського Свята жнив. Ідея відзначення свята в Україні належить керівникові однієї з протестантських церков, тож і відзначається воно у нас головним чином протестантами.

Має свято й біблійне, старозавітне коріння та перекується із юдейським Шавуотом – днем дарування євреям Тори на горі Синай.

А ось рецепт традиційної запеченої індички. Обираючи тушку, варто виходити з кількості гостей і потрібного об'єму м'яса на кожного. Оптимальний розрахунок – 500 г на одну персону. В ідеалі це має бути не заморожена, а охолоджена свіжа птиця. Купити її потрібно заздалегідь, хоча б за добу до приготування. Неприємний різкий запах свідчить про несвіжість м'яса. Також важливо звернути увагу на колір шкіри. Вона має бути світлою, без синців.

Наступний етап – маринування. Потрібний яблучний сік без м'якоті, вода, часник, цукор, цедра апельсину, розмарин, сіль, перець, лавровий лист. Усі ці продукти змішати на смак, поставити на вогонь і довести до кипіння. Тоді дати охолонути й залити індичку так, щоб вона була повністю занурена в рідину. Тепер слід відправити її в холодильник на 13–20 год.

До індички також потрібен соус. Він має бути кисло-солодкий, тому в оригінальному рецепті використовується журавлинний.

Щоб м'ясо вийшло соковитим і м'яким, не можна робити розрізів на тушці, адже через них не лише може ввібратися маринад, а й витекти весь сік.

Приготувати індичку до Дня подяки – ціле мистецтво. Потрібно постійно стежити за тим, щоб усе пропікалося рівномірно. Тому, якщо помітили, що грудинка ще білувата, а ніжки вже доволі підрум'янилися, накрийте їх фольгою. Запікання в глибокій посудині – обов'язкова умова. Так, сік з м'яса витікатиме й залишатиметься на дні, а ви матимете можливість час від часу поливати ним тушку для більшої соковитості.

Не потрібно робити максимальну температуру в духовій шафі. Лише за середньої температури індичка зможе рівномірно пропектися, залишивши при цьому ніжною, соковою і м'якою. І на цей процес вам доведеться витратити годин 7! Але воно того варте.

Продаю

❖ **Велосипеди** імпортного виробництва б/у; плитку газову, електричну духовку; причеп до мотоблока. Тел.: 066 654 17 07.

❖ **Стару швейну машинку;** комп'ютер (системний блок, монітор, клавіатура); дитяче ліжечко з матрасом; ліжечко-коликсу; дитячий візочок; речі на дівчинку; T-2 приставку. Тел.: 066 832 07 67.

❖ **Тракторні плуги** (трюхкорпусні); сіно в тюках. Тел.: 066 915 33 50.

❖ **Порося.** Тел.: 066 502 87 88.

Куплю

❖ **Гарбузове насіння.** Тел.: 050 723 07 45.

Кидаю на карти таро

- Зливаю на віск
- Зніму порчу, зглас
- Повертаю коханого
- Роблю прив'язку на кохання
- Знімаю вінець безшлюб'я
- Вирішу будь-яку проблему стосовно магії
- Співпрацюю з мольфаром

**Телефон: 066 77 423 69,
Світлана**

■ НАРОДНІ ПРИКРЕТИ

27 листопада – Пилипа

- Іній на Пилипа – буде овес, як липа.
- Дощить – зародить пшениця.
- Якщо хмарно або сніжно – травень буде негожий.

28 листопада

- Яка ніч у Пилипівку, такий день у Петрівку.
- Качки або гуси все частіше почали перелітати з місця на місце – на холодну зиму.

1 грудня – Платона і Романа

- Який перший день грудня, така й зима.
- Якщо погода гарна, то буде погожою й ранньою весна.

3 грудня – Прокла

- Коли 3 грудня йде сніг, то 3 червня піде дощ.
- Якщо заспівав снігур, а сорока лізе під стріху – бути завірюсі.

■ ПОГОДА

У понеділок, 30 листопада – без опадів. Температура вночі: -4°C, вдень: 0°C. Вітер північно-західний 2 м/с.

У вівторок, 1 грудня – без опадів. Нічна температура: -4°C, денна: 0°C. Вітер південно-східний 4 м/с.

У середу, 2 грудня – дощ. Температура вночі: -3°C, вдень: +2°C. Вітер південно-східний 5 м/с.

У четвер, 3 грудня – дощ. Нічна температура: +1°C, денна: +2°C. Вітер південно-східний 7 м/с.

У п'ятницю, 4 грудня – дощ. Температура вночі: -1°C, вдень: +6°C. Вітер південно-східний 3 м/с.

Прогноз погоди подано за
Інтернет-сайтом
gen.gismeteo

Вперед

Громадсько-політична газета
Засновник і видавець:
ПП «Редакція часопису «Вперед»».
ІФ № 580-325ПР від 26.12.2018 р.
Індекс 61752.

Редактор Володимир ЗАНИК

Рукописи не повертаються і не рецензуються. Відповідальність за достовірність фактів несе автор. Редакція не завжди поділяє думку авторів. Передруки допускаються тільки за згодою редакції.

Розрахунковий рахунок IBAN
UA 04 336677 00000 26008052560160
код ЄДРПОУ 02472988

Адреса редакції: УКРАЇНА,
76010, м. Івано-Франківськ,
вул. Короля Данила, 11.
Телефон: (0342) 51-13-74.
E-mail: vpered.gazeta@gmail.com
Комп'ютерний набір
та верстка редакції.

Віддруковано в друкарні видавництва
«Місто НВ» вул. Чорновола, 23.
Зам. 1040. Тираж 1600.

3 ювілеєм!

Угринівський сільський голова, депутатський корпус, виконком, колектив сільської ради Угринівської ОТГ щиро вітають із ювілеєм колегу, члена виконкому, директора Угринівського ліцею
Світлану Орестівну ЄВГЕЙЧУК.

Сердечно бажаємо Вам у ці святкові для Вас дні, щоб на душі було справді урочисто й світло. Нехай для Вас ніни попри холодну осінню пору квіти пахнуть повесняному, дарунки тішать, як у дитинстві, оточують Вас добрі друзі, щирі колеги, лунають хороші слова від самого серця. Будьте натхненні, відважні, упевнені, радісні, щасливі й здорові! Успіхів Вам у важливій та непростій роботі – адже вона пов'язана із найдорожчим для кожного суспільства – з дітьми! Нехай вдячність і довіра ліцеїстів та заслужена повага мешканців ОТГ додають Вам наснаги. Нехай Господь береже Вас та Вашу родину від усього злого, допомагає в здійсненні задумів. Щедрих професійних здобутків і доброї жіночої долі на довгий вік життя!

Вітаємо!

Угринівський сільський голова, депутатський корпус, виконком, колектив сільської ради Угринівської ОТГ щиро вітають із Днем народження секретаря-діловеда Клузівського старостинського округу, депутата сільської ради ОТГ
Марію Дмитрівну ГРЕЧАНЮК.

Нехай серце співає у святковий день, надихають до життя й праці найрідніші, найближчі, найщиріші. Бажаємо Божої ласки та опіки, успішної роботи на користь громади, домашнього затишку, злагоди й миру, усяляких гараздів. Щоб доля несла на поріг лише щасливі звістки, а негаразди Вас оминали. Радості, щастя, достатку, здоров'я і довголіття!

Дискусійною, однак конструктивною

видалася перша сесія Лисецької селищної територіальної громади VIII скликання, що відбулася 25 листопада в Лисці – центрі новоствореної об'єднаної територіальної громади, куди увійшли окрім селища ще села Стебник, Старий Лисець та Посіч.

Установчу сесію, як того вимагає процедура, розпочав голова селищної територіальної виборчої комісії Микола Говзан із оголошення офіційних результатів волевиявлення на перших місцевих виборах 25 жовтня 2020 року. Згідно із протоколом ТВК, найбільшу кількість голосів на виборах селищного голови Лисецької ТГ одержав Анатолій Луцук, який до того обіймав посаду сільського голови Старого Лисця.

Новообрана рада складатиметься із 22 депутатів (офіційні результати виборів оприлюднені у нашому часописі від 6 листопада 2020 року № 41 – авт.).

Оскільки Анатолій Луцук працюватиме на посаді селищного голови, то голова ТВК офіційно зачитав заяву про відмову від депутатського мандату (обраний депутатом селищної ради від виборчого округу 7). Відтак на даному окрузі відбудуться перевибори, а новоутворена селищна рада розпочала роботу у неповному складі – 21 депутат. Текст депутатської присяги зачитала новообраний депутат Надія Луцук.

Настановами на результативну та конструктивну роботу новому очільнику ТГ та депутатському корпусу, зі щирими словами Божого благословення розпочав свій виступ священнослужитель – отець Федір Бойко із парафії Воздвиження Чесного Хреста УГКЦ селища Лисець.

Опісля складання присяги селищний голова Анатолій Луцук у тривалому спічі окреслив бачення майбутнього Лисецької територіальної громади, яку він разом із однодумцями із сусідніх населених пунктів так ревно упродовж останніх п'яти років відстоював, яку вдалося зберегти і все ж таки запустити у «вільне» плаван-

Вдалося утворити п'ять постійних комісій селищної ради, обрати їх голів та депутатів, котрі там пра-

значно скоротити чисельність та необхідність саме такої структури Анатолій Луцук чітко аргументував пропонувану структуру, зісилаючись на методичні рекомендації Офісу реформ, практику вже діючих селищних громад та функції, доведені ТГ. Відтак обранці підтримали пропозицію селищного голови.

Після вичерпання порядку денного першої сесії селищний голова подякував сільським головам та секретарям селищної та сільських рад Лисця, Стебника, Старого Лисця та Посічі, повноваження яких закінчилися саме у день установчої сесії нової ТГ.

Вже через тиждень очільник ТГ запропонував депутатам зібратися на наступне засідання, де обиратимуть заступника голови (селищний

як самостійну громаду. Відтак закликав усіх до конструктиву задля майбутнього громади. Склалося враження, що такої ж думки й присутні новообрані депутати, що працювали та очолювали органи місцевого самоврядування сіл-сусідів. Якщо спільного бачення досі не було, то після виступу новообраного очільника ТГ дискусія вийшла на конструктив: голова запропонував, а депутати підтримали порядок денний.

Згідно із поданими обранцями заявами, у селищній раді утворені дві депутатські групи «Патріоти громади» та «Громадська позиція».

Тригодинне засідання першої сесії Лисецької селищної ради виявилось напрочуд плідним. 14-ма голосами «за» на посаду секретаря ради ОТГ обрано Галину Матієшин, незмінного із 1996 року секретаря Старолисецької сільської ради.

Виконавчий комітет селищної ради складатиметься із 13 членів. Функції секретаря виконкому за рішенням обранців покладені на секретаря ради Галину Матієшин.

цюватимуть.

На інвентаризаційну комісію, за яку проголосували на першій сесії, поклали обов'язки щодо реорганізації та ліквідації селищної та сільських рад Стебника, Старого Лисця та Посічі, які у новому бюджетному році (2021-му) працюватимуть як єдина структура.

Як і прогнозувалося, найбільш дискусійним виявився проект саме структури селищної ради. Попри пропозиції обранців та активістів

голова не робив з цього інтриги, а озвучив кандидатуру на першому засіданні, це житель селища Лисець Іван Говера, що балотувався на посаду очільника ОТГ – авт.), старост, затверджуватимуть регламент роботи ради, щоби якомога швидше подати на затвердження Кабінету міністрів проект бюджету Лисецької ТГ – головний фінансовий документ, який дозволить запустити роботу громади.

Оксана САКОВСЬКА

